

Arrest

**nr. 86 620 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kroatische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 15 december 2010 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, en van de bevelen om het grondgebied te verlaten van 15 december 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 28 september 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 27 oktober 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot onontvankelijkheid van verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.09.2010 bij onze diensten werd ingediend door:

F., F. RR: (...)

Geboren op (...) te (...)

Nationaliteit: Kroatië (Rep.)

+ echtgenoot

F. S. RR: (...)

Geboren op (...) te (...)

Nationaliteit: Servië

+ 2 minderjarige kinderen

F., M. RR: (...)

Geboren op (...) te (...)

Nationaliteit: Kroatië (Rep.)

F. F. RR: (...)

Geboren op (...) te (...)

Nationaliteit Kroatië (Rep.)

Adres. (...)

in toepassing van artikel 9ter van de Wet van 5 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, van de wet van 15 december 1980 en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B. S. 31/05/2007).

Reden:

> De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet en enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K. B. van 17/05/2007 artikel 7, §1, tweede en derde lid), m.n. :

Betrokkene voegt ook Spaanse documenten toe in de bijlage, deze zouden een medisch attest betreffen. Met dit document kan echter geen rekening worden gehouden gezien het niet werd opgesteld door een in België erkende arts. Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk. Het staat de betrokkene vrij een nieuwe aanvraag in te dienen, ditmaal vergezeld van de onontbeerlijke medische informatie.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 15 (vijftien) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft n het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1 1 ° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”

1.3. Deze beslissing wordt aan verzoekers ter kennis gebracht op 16 november 2010, samen met twee bevelen om het grondgebied te verlaten in hoofde van verzoeker enerzijds en verzoekster en de kinderen anderzijds, die worden gemotiveerd zoals daartoe werd opdracht gegeven in de hiervoor vermelde beslissing. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben op 17 januari 2011 een repliekmemoirie ingediend. Het indienen van een repliekmemoirie is niet meer voorzien in het procedurereglement of in de vreemdelingenwet, zodat dit stuk uit de debatten wordt geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekers onder meer de schending aan van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorzien door artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Verzoekers tonen niet aan dat, en om welke redenen, deze motieven die hen gekend zijn, hieraan niet zouden voldoen, noch maken zij duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending ervan is dan ook niet aannemelijk gemaakt.

3.3. Evenwel blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekers zich gegriefd voelen door het onontvankelijk verklaren van de aanvraag om de enkele reden dat het medisch attest niet afkomstig zou zijn van een in België erkende arts.

Verzoekers voeren derhalve een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

3.4. Uit het betoog van verzoekers blijkt dat zij zich gegriefd voelen doordat de verwerende partij geoordeeld heeft dat de door hen voorgelegde medische attesten, die opgesteld werden door Spaanse artsen, niet opgesteld zijn door een in België erkende arts, zodat er geen rekening mee kan worden gehouden. Zij betogen dat de aandoening van eerste verzoeker overal op aarde hetzelfde is, zowel op het vlak van diagnose, symptomatiek als behandelingswijzen.

3.5. De verwerende partij stelt wat volgt:

"De aanvraag ging immers niet vergezeld van een medisch getuigschrift als bedoeld in artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet, noch enige andere dienstige informatie of stuk met betrekking tot de ziekte van verzoekende partij. Verzoekende partij had enkel Spaanse documenten gevoegd bij de aanvraag om machtiging tot verblijf.

Terecht besliste de Dienst Vreemdelingenzaken dat met deze stukken geen rekening kan worden gehouden aangezien ze niet opgesteld zijn door een in België erkende arts of instelling.

Verzoekers zijn het niet eens met deze beslissing, en stellen dat het oordeel van Spaanse artsen moet volstaan om een regularisatie op medische gronden in ons land te staven.

Het gaat er volgens verwerende partij echter niet om of het oordeel van Spaanse artsen meer of minder waard is dan dat van Belgische artsen.

Het moet voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog mogelijk zijn om alle indieners van medische regularisaties in België op gelijke voet te behandelen door dezelfde maatstaven en hetzelfde referentiekader te hanteren, dit ten einde het gelijkheidsbeginsel te vrijwaren. Bovendien moet het ook nog praktisch mogelijk zijn om de aangeleverde medische gegevens te begrijpen en te kunnen interpreteren. Het is aan verzoekers om de nodige bewijsstukken aan te brengen, die dienstig zijn om hun beweringen te onderbouwen. Zij dienden daarbij zelf de nodige zorgvuldigheid en volledigheid aan de dag te leggen."

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De beslissing is genomen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en artikel 7, §1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalde op het ogenblik van de bestreden beslissing onder meer dat de in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, een machtiging tot verblijf in het Rijk kan aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde, dat hij alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte dient over te maken.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalde op het ogenblik van de bestreden beslissing wat volgt:

“§ 1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen :

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§ 2. Onverminderd artikel 9ter, § 3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven.”

Uit deze bepalingen blijkt dat bij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een medisch getuigschrift moet worden gevoegd. Het staat niet ter discussie dat een medisch getuigschrift door een arts moet worden opgesteld. Uit voorgaande bepalingen kan echter niet worden afgeleid dat, op het ogenblik van de bestreden beslissing, de arts die het medisch getuigschrift heeft opgesteld, erkend diende te zijn in België.

Hoewel de verwerende partij kan worden gevolgd waar zij in haar nota stelt dat het voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog mogelijk moet zijn om alle indieners van medische regularisaties in België op gelijke voet te behandelen door dezelfde maatstaven en hetzelfde referentiekader te hanteren ten einde het gelijkheidsbeginsel te vrijwaren en dat het ook nog praktisch mogelijk zijn om de aangeleverde medische gegevens te begrijpen en te kunnen interpreteren kan de Raad alleen maar vaststellen dat dit een a posteriori-motivering is die niet in de bestreden beslissing is opgenomen, zodat ermee geen rekening kan worden gehouden nu verzoekers zich er ook niet tegen hebben kunnen verweren.

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing, waarbij zij een aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaart met als enige motief dat de medische attesten niet zijn opgesteld door een in België erkende arts, terwijl die vereiste noch door artikel 9ter van de vreemdelingenwet, noch door het KB van 17 mei 2007 wordt gesteld en terwijl de argumentatie die zij thans in haar nota aanhaalt niet in de bestreden beslissing werd opgenomen, op een kennelijk onredelijke wijze genomen.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

3.6. Zoals uit de bestreden beslissingen blijkt, blijkt dat de thans aangevochten bevelen gesteund zijn op de eerste aangevochten akte. Nu de Raad een middel gegrond acht dat is gericht tegen deze akte en overgaat tot de vernietiging ervan, is de rechtsgrond van de bevelen verdwenen. Gelet op een goede

rechtsbedeling en het rechtszekerheidsbeginsel dienen bijgevolg ook de aangevochten bevelen uit het rechtsverkeer te verdwijnen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, en de bevelen om het grondgebied te verlaten van 16 november 2010 worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter,

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS